

man sagde f. Ex., at en Industri blev ødelagt, fordi man nedsatte Lolden paa nogle billige og almindelige Jøerstoffter til Klædningsstykker, hidtil stærkt beskyttede navnlig paa Grund af Vægtforholdet mellem farvede og usfarvede Tøier; det var en meget velhavende Fabrikant, der klagede saaledes i de høieste Toner, og han havde endnu en Beskyttelse tilbage paa, hvis jeg ikke tager meget feil, over 100 %. Det hindrede ham imidlertid ikke i at tale om, at han selv, hans Arbeidere og mange Menneffers Eksistens i høieste Grad blev sat paa Spil ved Beskyttelsens Ophævelse o. s. v. Jeg tør dog nu ikke her lægge for meget Værlag paa Forsamlingens Opmærksomhed, og disse Sager have jo heller ikke den Betydning nu, som de senere ville faae, naar vi komme til at diskutere de enkelte Positioner. Foruden paa nogle Nødvendighedsartikler bør man ogsaa fastholde en større Nedfattelse paa nogle andre Sætser; men naar man her, som jeg ønsker det, vil gaa stærkt tilværks, er det ganske vist af de Skattelettelser, der maa afløses af en almindelig Formue- og Indkomstskat. Det er Artikler som Sern, Væ, Stenkul, alle disse Hovedbetingelser for Udvillingen af Landets Industri. (Berg: Ja! det er godt nok!). Ja! jeg har paaskjønnet det ærede Medlems frivillige Indsigelse i Loldloven, og jeg veed ogsaa, at han for sit Bedkommende ogsaa her er tilhøielig til at gaa ind paa ikke ubetydelige Fremskridt. Ikke ubetydelige Fabrikanter have sagt mig, at de ikke vare villige til at give Afkald paa Beskyttelse for deres eget Bedkommende, naar de blot kunde komme til at røre sig noget friere, f. Ex. tage Kul ind, faae Maskiner, naar de kunne faae dem billigere fra Udlandet, og slippe for de Udgifter, der ofte beløbe sig til mange Tusind Daler, naar de ville anlægge en ny Fabrik eller forandre en bestaaende. For at gjentage det, jeg maa paa det Allerbestemteste hævde, at hverken Regjeringen eller vi, der have fulgt Regjeringen eller endogfaa ville gaa videre, her paa een Gang imod de bestaaende Interesser ville indføre fuld Frihandel. Jeg behøver ikke at fremhæve, at jeg anser det for ubetinget urigtigt, og hævder, at det vilde fremme Landets Interesser, og at dette dog maasse vilde ske paa en saadan Maade, at de smaa Saar, der tilveiebringes, ville skjules af det hele Fremskridt, naar man engang kommer saa vidt, at vi kunne hævde hele dette Virnar af Bestemmelser og disse smaa Statter, som der her er Tale om. Vi have dog ikke ovovet at foreslaa det, og vi ere ogsaa villige til en Overgang, men en saadan, som er meget forskjellig fra den, som anbefales af de ærede Medlemmer for Randers og Aarhus. Hvorledes er man ikke gaaet overgangsvis tilværks her? Hvorledes vare vi ikke alle før Loldloven af 1863 enige om, at man ganske anderledes skulde tage fat paa denne Sag? Hvorledes vare ikke de Mænd, der dengang udarbejdede Lovforslaget — og det var endda de

at udarbejde den Slags Lovforslag paa! — enige i, at det kun var Hensyn til de suævende politiske Forhold, der berettigede til at gaa saa langsomt frem, og at man saa Nar efter skulde tage ganske anderledes fat? Og hvorlænge have vi ikke staaet saaledes? Iffor klagede de Industriadrivende over, at vi ikke vilde give os Tid til at høre dem, og Resultatet blev, at vi virkelig have ventet et Nar, og i Nar er der derfor dog ikke villige til at gaa blot et Haneffed videre end iffor. Jeg er meget villig til en virkelig Overgangsbestemmelse, men jeg er ikke villig til at fastsætte nogen Overgangsbestemmelse, der hindrer de smaa Fremskridt, der ere foreslaaede af Regjeringen. Men først og fremmest skal jeg da anbefale det høie Thing, at vi efter Gøne ved indbyrdes Smødetommen søge at faae, om end smaa, saa dog praktiske Resultater ud af det store Arbejde, der her atter i Nar foreligger til vor Behandling.

Tanber: Det har været mig en Fornøielse at lægge Mærke til det Spor, hvori Forhandlingen i Dag er kommen, idet den ikke i Dag som igaar saa godt som udelukkende har dreiet sig om Beskyttelses-spørgsmaalet, skjøndt det selvfølgelig har maattet berøres. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har Gøret af at have bragt Forhandlingen ind paa det vigtigste Spørgsmaal, hvorom her er Tale, idet jeg nemlig uden Sammenligning anser det Spørgsmaal for det vigtigste, at Lolden paa egentlige Livsforødheder og paa Produkter, der ere af Vigtighed for den økonomiske Udvikling, bliver hævet. Ganske vist tillægger jeg Beskyttelsens Indskrænkning en stor Betydning, men dette Punkt er dog ikke saa vigtigt som det andet. Dette er egentlig den eneste Hensende, hvori jeg væsentlig stiller mig fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, thi, skjøndt han fremhævede Vigtigheden af begge Spørgsmaal, vendte han dog Forholdet saaledes om, at han tillagde Beskyttelsens Ophævelse den største Betydning. Det ærede Medlem begyndte rigtignok med en Uretferdighed imod os, som iffor stemte imod en Indkomstskat, idet han nemlig antog, at vi, hvis vi havde henvist Lovforslaget om Indkomstskatten til Loldudvalget, saaledes som han ønskede eller maasse foreslog, vilde have bragt de 2 Sager i den Forbindelse, hvori han ligesom jeg ønsker, at de maa staa til hinanden; men deri tror jeg, som sagt, at det ærede Medlem har Ret; thi det vil erindres, at Finansudvalget, til hvilket Lovforslaget om Indkomstskatten blev henvist, paa det Bestemteste udtalte — saaledes som ogsaa det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) for et Par Dage siden gjorde gjældende — at Indkomstskatten kun burde indføres i Forbindelse med betydelige Loldnedsettelses, og det var jo afkurat det samme Standpunkt, hvorpaa Loldudvalget iffor stillede sig. Disse 2 Udvalg have saaledes om ikke arbejdet sammen, saa dog arbejdet i fuld,